

רע"פ 1825/23 - ידיד לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1825/23

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

ידיד לוי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-עפמ"ק 20059-12-22 מיום 12.2.2023 שניתן על ידי השופטת ר' פרידמן-פלדמן

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ר' פרידמן-פלדמן) ב-עפמ"ק 20059-12-22 מיום 12.2.2023, בו נדחה ערעור על הכרעת דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (השופטת י' ענתבי שרון) ב-ח"נ 19453-10-21 מיום 21.11.2022.
2. על פי המתואר בכתב האישום, המבקש "העמיד/החנה" את רכבו בנתיב שיועד לתחבורה ציבורית או בתחום תחנת אוטובוסים המוגדרת על ידי תמרור או סימון על פני הכביש. זאת, בניגוד לסעיף 5(א) לחוק העזר לירושלים (העמדת רכב וחנייתו), התשכ"א-1960 ותקנה 72(א)(12) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. בגין האמור, נרשמה לחובתו הודעה לתשלום קנס בסך 250 ש"ח. המבקש ביקש לעמוד לדין חלף תשלום הקנס ועל כן הוגש נגדו כתב האישום.
3. בית המשפט לעניינים מקומיים קבע כי המבקש עצר את רכבו בתחום תחנת אוטובוס והרשיע אותו במיוחס

לובכתב האישום. זאת, בהסתמך על הודאת המבקש וסרטון המתעד את המעשים (להלן: הסרטון). טענות המבקש כי נפלו פגמים בכתב האישום וכן כי אי-תשאולו על ידי הפקח שתיעד את המעשים בסרטון מהווה "מחדל חקירה" - נדחו. עוד נקבע כי הגנת זוטי הדברים אינה חלה בנסיבות העניין. בגזר הדין, בית המשפט נתן דעתו לכך שהסרטון מוכיח כי המבקש עצר את רכבו רק למספר שניות, ומשכך גזר עליו עונש של קנס מופחת בסך 150 ש"ח.

4. המבקש ערער על הכרעת דינותו העלאת טענותיו בשנית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, בקובעו כי אין בטענות המבקש כדי לבסס עילה להתערב בהכרעתו של בית המשפט לעניינים מקומיים. נקבע, כי אין מחלוקת שהמבקש ביצע את המעשים שיוחסו לו, וכינסיבות העניין עליהן עמדנשקלו בגזר דינו, באופן שהושת עליו קנס בשיעור נמוך.

5. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש שב וטוען כי כתב האישום בעניינו כולל "עובדות חלופיות" ונעדר פרטים מהותיים, ופגמים אלה מצדיקים את תיקונו או ביטולו; כי היה על הפקח שתיעד את המעשים בסרטון לתשאל אותו, ומשלא עשה כן גרם ל"מחדל חקירה"; וכן כי מאחר שכל שהוכח הוא שביצע את המעשים למשך שניות בודדות, חלה על עניינו הגנת "זוטי הדברים".

6. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים המעוררים סוגיה משפטית עקרונית או בהינתן חשש שנגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותי (רע"פ 498/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (5.2.2023)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה - רחוק מכך. הטענות המועלות במסגרתה נדונו ונדחו כדין הן על ידי בית משפט השלום הן על ידי בית המשפט המחוזי. אין בהן כל שאלה עקרונית, ואף לא חשש לעיוות דין או אי-צדק מהותי. הבקשה נדחיתאפוא.

ניתנה היום, כ"ו באדר התשפ"ג (19.3.2023).

ש ו פ ט